

Nr 869

Av herr **Wahrendorff m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 188, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 728 i Första kammaren)

I proposition nr 188 föreslås bl. a. att skatten på bensin och motorsprit skall höjas med 5 öre per liter. En så kraftig höjning kan enligt vår mening av flera olika skäl ej godtagas. Under förutsättning att de därigenom inflytande medlen oavkortat och utan dröjsmål tillföres vägväsendet kan dock en mindre höjning komma i fråga. Förslag härom framlägges i annan motion från vårt håll.

Bensinskatten har karaktär av en vägavgift och bör således utgå endast vid sådan förbrukning då väg tages i anspråk. I enlighet härmed finns viss rätt till restitution av bensinskattemedel som erlagts vid inköp av bensin som förbrukats på annat sätt. Enligt vår mening är det nödvändigt att reglerna för sådan restitution anpassas även vid en mindre höjning av bensinskatten. Till den del restitutionen baserar sig på faktisk, individuell förbrukning, vilket sker i vissa fall, synes det givet att restitutionen även framgent skall gälla den faktiskt erlagda skatten.

Det har emellertid inte ansetts möjligt att på alla berörda områden basera restitutionen på den faktiska förbrukningen. Restitutionsrätt föreligger sålunda för bensindriven traktor, som huvudsakligen användes i jordbruksdrift, men denna rätt gäller ej den faktiska förbrukningen utan är schablonmässigt grundad. Restitution medgives med 340 kronor per traktor och år. På motsvarande sätt förhåller det sig beträffande bensindrivna skördetröskor. Det schablonmässigt beräknade restitutionsbeloppet utgör för bensindriven, självgående skördetröska 575 kronor per år och för bogserad skördetröska med bensindriven hjälpmotor 150 kronor per år. Vid en höjning av bensinskatten bör dessa restitutionsbelopp höjas. Vi föreslår, att riksdagen anhåller om förslag om en sådan höjning, som kan föranledas av riksdagens beslut rörande bensinskatten.

För trädgårdsnäringens och fiskerinäringens vidkommande gäller vissa former av kollektiv restitution. De skattemedel, som antages belöpa sig på den bensinförbrukning som uppstår vid drift av motordrivna redskap inom trädgårdsnäringen och fiskefartyg inom fiskerinäringen, återföres härigenom till resp. näring. Detta sker genom särskilda rikstatsanslag: Gottgörelse till trädgårdsnäringen för av dess utöware er-

lagd bensinskatt och Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt. Medlen avräknas mot automobilskattemedlen. Därrest en höjning av bensinskatten genomföres, bör ifrågavarande anslag uppräknas i motsvarande mån. Vi föreslår, att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller att detta måtte beaktas vid upprättandet av förslag till riksstat.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid sin behandling av proposition nr 188 måtte

I. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla

a) att förslag angående höjning, i den omfattning som föranledes av riksdagens beslut rörande skatten på bensen, av restitutionsbeloppen avseende skatt för sådan bensen, som förbrukats vid jordbruket till bensindrivna traktorer och skördetröskor, måtte föreläggas nästa års riksdag,

b) att vid upprättande av förslag till riksstat måtte vidtagas den höjning av anslagen Gottgörelse till trädgårdsnäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt och Gottgörelse till fiskerinäringen för av dess utövare erlagd bensinskatt, som föranledes av riksdagens beslut angående skatten på bensen, samt

II. beakta vad i motionen i övrigt anförts.

Stockholm den 21 november 1961

Harry Wahrendorff

Einar Gustafsson

Einar Larsson

i Kårby

i Borrby